

Ο ΖΩΤΝΑΝΟΣ ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Γιώργος Κυθρεώτης

Φαίνεται να υπάρχει μια αναβίωση του θρησκευτικού αισθήματος παγκόσμια. Μπορεί κανείς να τη δει σχεδόν παντού. Απ' τον «ριζοσπαστικό μουσουλμανισμό» μέχρι τον «ριζοσπαστικό» (fundamentalist για την ορολογία) Χριστιανισμό ορισμένων προτεσταντικών αιρέσεων στις ΗΠΑ, ή την αντίδραση στον Πάπα ανάμεσα στους καθολικούς των αριστερίζοντων «κοινοτήτων βάσης» στης Λατινική Αμερική κ.ο.κ. Σ' αυτά τα πλαίσια φαίνεται να υπάρχει μια τάση αναβίωσης και στον Ορθόδοξο κόσμο - μια τάση που ονομάστηκε νέο ορθόδοξο ρεύμα. Απ' ότι έχω καταλάβει υπάρχει μια μυστήρια ισορροπία και εδώ όπως και αλλού - δηλαδή ενώ υπάρχει ένα ρεύμα αναβίωσης ή ίσως και επανερμηνείας εντούτοις υπάρχει μια άρνηση ότι αυτό το ρεύμα είναι κάτι το «νέο». Υπάρχει μια άρνηση δηλαδή, να γίνει αποδεκτό το γεγονός ότι η προσχώρηση νέων ατόμων από μια ανθρωπιστική παράδοση στη θρησκεία οφείλεται σε μια νέα οπτική γωνία. Δηλαδή, για να το θέσω και πιο απλά και προσωπικά, πως μπορεί κάποιος που έφαγε στη μάπα τα κατηχητικά, τους χριστουλάδες και τις παναγίες και είχε φτάσει στο σημείο να τα απορρίψει, να γίνει άθεος, αναρχικός, κομμουνιστής (κάτι το οποίο στηρίζεται στην ανθρωπιστική φιλοσοφία) και μετά ξαφνικά να επιστρέφει στην θρησκεία, να πηγαίνει στο Άγιο Όρος κ.ο.κ. Τι έγινε; Ανακάλυψε ότι έκανε λάθος όλα αυτά τα χρόνια (άσωτος γιος ας πούμε) ή είδε κάποιο «νέο φως»; Απλά δεν γίνεται να είναι και τα δυο.

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_10:religion1&rev=1598536519

Last update: 2025/04/20 19:47

